

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 8. december 2020

Forslag

til

Lov om ændring af arkivloven

(Ret til indsigt i egne personoplysninger)

§ 1

I arkivloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1201 af 28. september 2016, som ændret ved § 31 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Rigsarkivet kan ikke opkræve vederlag eller gebyr ved indsigt i egne personoplysninger, jf. kapitel 7 a.«

2. I § 30, *stk. 3*, udgår »er part i den sag eller«.

3. I § 33 og § 35 indsættes efter »§ 31«: »og indsigt efter § 39 b«.

4. I § 34 indsættes efter »og 32«: »og indsigt efter § 39 b«.

5. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Ret til indsigt i egne personoplysninger

§ 39 a. En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personoplysninger, der helt eller delvis er foretaget ved hjælp af automatisk databehandling, eller som er eller vil blive indeholdt i et register.

Stk. 2. Begæring efter stk. 1 skal angive den myndighed, der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger.

Stk. 3. Begæring om indsigt videresendes af det pågældende arkiv til den myndighed, der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger. Myndigheden træffer derefter afgørelse om indsigt. Det offentlige arkiv skal ved oversendelsen af en begæring efter stk. 1 i relevant omfang meddele en række kontekstuelle oplysninger.

Stk. 4. Det pågældende arkiv træffer afgørelse, for så vidt angår begæring om indsigt i private arkivalier, som er afleveret til et offentligt arkiv.

§ 39 b. En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personoplysninger i arkivalier, som ikke er omfattet af § 39 a, jf. dog stk. 6 og 8, og §§ 24 og 33-35.

Stk. 2. Begæring om indsigt efter stk. 1 skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for at kunne identificere de personoplysninger, der begæres indsigt i, herunder angivelse af den myndighed, institution m.v., der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger.

Stk. 3. Begæring om indsigt efter stk. 1 indgives til det offentlige arkiv, som er i besiddelse af de personoplysninger, der begæres indsigt i.

Stk. 4. Rigsarkivaren træffer afgørelse i begæring om indsigt efter stk. 1, som er indgivet til Rigsarkivet.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen eller regionsrådet træffer afgørelse i begæring om indsigt efter stk. 1, som er indgivet til kommunale arkiver eller regionale arkiver.

Stk. 6. Det offentlige arkiv skal undtage oplysninger fra indsigten, hvis vilkår efter § 41 ikke i tilstrækkelig grad kan beskytte de hensyn, som er nævnt i kapitel 4 i lov om offentlighed i forvaltningen. Det offentlige arkiv skal udlevere de oplysninger, der ikke undtages.

Stk. 7. Indsigt efter stk. 1 omfatter også arkivalier, der findes i form af systematiske fortegnelser eller dokumenter i individuelle klient-, elev-, beboer- eller patientsager, der er afleveret til et offentligt arkiv fra private institutioner eller organisationer, som ikke er omfattet af § 39 a.

Stk. 8. Ret til indsigt efter stk. 1 gælder ikke for oplysninger, der udelukkende behandles i videnskabeligt eller statistisk øjemed.

Stk. 9. Dokumenterne skal udleveres i den form, som den, der har fremsat anmodningen, ønsker.

Stk. 10. Reglerne i §§ 36-38 om sagsbehandlingsfrister gælder også for begæring efter stk. 1.«

6. I § 41, *stk. 2*, indsættes efter »arkivadgang«: »eller begæring om indsigt«.

7. *Kapitel 9* ophæves.

8. Efter § 43 indsættes i *kapitel 10*:

»§ 43 a. Rigsarkivets afgørelser efter § 39 b kan påklages til Kulturministeriet.

Stk. 2. Klagen indgives skriftligt til Rigsarkivet, der videresender klagen til Kulturministeriet ledsaget af den påklagede afgørelse og eventuelt materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. Omhandler klagen arkivalier, der er klassificerede af sikkerhedsmæssige årsager, skal klagen rettes til den ressortmyndighed, der har ansvaret for det pågældende område.«

9. I § 46, *stk. 4*, indsættes efter »stk. 1«: », jf. dog § 39 a, stk. 4, og § 39 b, stk. 7«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.